

- 2) Artikel 1, stk. 1, og artikel 3 i direktiv 2008/94/EF skal fortolkes således, at en godtgørelse, som en arbejdsgiver skal udbetale til efterlevende for den ikke-økonomiske skade, de har lidt som følge af en arbejdstagers død efter en arbejdsulykke, kun kan anses for at udgøre »en arbejdstagers tilgodehavender, der hidrører fra arbejdsaftaler« som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, når den er omfattet af begrebet »løn« som præciseret i national ret, hvilket det tilkommer den nationale retsinstans at afgøre.

(¹) EUT C 19 af 20.1.2020.

Appel iværksat den 12. juli 2018 af Oliver Spieker til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 8. maj 2018 i sag T-92/18, Oliver Spieker mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-455/18 P)

(2021/C 35/23)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Oliver Spieker (ved Rechtsanwältin A. Schönfleisch, O. Spieker, M. Alber og N. Willich)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets kendelse af 8. maj 2018 i sag T-92/18, Spieker mod EUIPO (Science for a better skin), hvorved Retten afviste sagen med påstand om annullation af afgørelse truffet af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) den 12. december 2017 (R1067/2017-4), hvorved den klage, hvormed appellanten havde nedlagt påstand om ophævelse af EUIPO's undersøgers afgørelse af 20. marts 2017, blev afslået, ophæves.
- Afgørelse truffet af Fjerde Appellkammer ved EUIPO den 12. december 2017 (sag R1067/2017-4) ophæves.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de nødvendige omkostninger, der opstod for appellanten i forbindelse med sagen for Fjerde Appellkammer og for Den Europæiske Unions Ret.

Den Europæiske Unions Domstol (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 8. december 2020 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at den tabende part betaler sagsomkostningerne.

Appel iværksat den 11. juni 2020 af João Miguel Barata til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 2. april 2020 i sag T-81/18, Barata mod Parlamentet

(Sag C-259/20 P)

(2021/C 35/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: João Miguel Barata (ved avocat G. Pandey, avocat D. Rovetta og avvocato V. Villante)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Ved kendelse af 3. december 2020 har Domstolen (Sjette Afdeling) truffet afgørelse om, at appellen forkastes, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet, og pålagt João Miguel Barata at bære sine egne omkostninger.